గులాబ్ చాంద్
వర్సెస్
మధ్య ప్రదేశ్ రాష్ట్రం
మార్చి 28, 1995
[జి.ఎన్.రే మరియు ఫైజాన్ ఉద్దీన్, న్యాయమూర్తులు]

భారత శిక్షాస్మృతి, 1860:

సెక్షన్లు302, 394, 397 – హత్య మరియు దోపిడీ – నిందితుడు – అరెస్టులు – నిందితుల ఇంటి నుండి మరణించిన వారి వస్తువులను స్వాధీనం చేసుకోవడం – నిందితులు ఆభరణాలను కలిగి ఉండటానికి తగినంత ధనవంతులు కాదు – హత్య జరిగిన మరుసటి రోజు వెంటనే నిందితులు ఆభరణాలను విక్రయించడం – హత్య మరియు దోపిడీ ఒకే లావాదేవీలో అంతర్భాగంగా ఉన్నాయి – సాక్ష్యాల చట్టం, 1872 లోని సెక్షన్ 114 (ఎ) కింద అనుమానం వర్తిస్తుంది – హైకోర్టు ఇచ్చిన శిక్ష చెల్లుబాటు అవుతుంది.

భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టం, 1872:

సెక్షన్ 114 – ఉదాహరణ(ఎ) – దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉండటం – అపరాధ భావన – వర్తింపజేయడం.

భారత శిక్షాస్మృతిలోని 120–బి, 302, 394, 397 సెక్షన్ల కింద అప్పీలుదారుతో పాటు ఇతర సహ నిందితులపై క్రిమినల్ కుట్రకు పాల్పడి, నగలు దోచుకునే సమయంలో హత్య చేసినందుకు కేసు నమోదు చేశారు. ట్రయల్ కోర్టు (i) సెక్షన్ 120–బి కింద నిందితులందరినీ నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది; (ii) సెక్షన్ 302, 394, 397 కింద అప్పీలుదారులను నిర్దోషులుగా ప్రకటించి, సెక్షన్ 380 కింద దోషులుగా నిర్ధారించారు. హైకోర్టు ముందు అప్పీళ్లకు రాష్ట్రం మొగ్గు (i) నిందితులను నిర్దోషులుగా ప్రకటించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ దాఖలైన అప్పీలును కొట్టివేసింది. మరియు (ii) సెక్షన్ల 302, 394, 397 కింద అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించి, సెక్షన్ 302 కింద జీవిత ఖైదు, ఇతర నేరాలకు సంబంధించి ఏడేళ్ల జైలుశిక్ష విధించింది. (i) అప్పీలుదారును

అరెస్టు చేసిన వెంటనే అప్పీలుదారు ఇంటి నుంచి మృతుడికి చెందిన వస్తువులను పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నారని సాక్ష్యాధారాల ద్వా రుజువైంది. (ii) హత్య జరిగిన మరుసటి రోజు అప్పీలుదారుడు కొన్ని ఆభరణాలను PW12 కు విక్రయించాడు.

తనకు నేరారోపణ మరియు శిక్షకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారుఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీలుకు మొగ్గు చూపాడు, దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉండటం వల్ల దొంగతనం మరియు హత్య చేయడం ద్వా మాత్రమే అటువంటి దొంగిలించిన వస్తువులు స్వీకరించబడ్డాయనే నిర్ధారణ అవసరం లేదని వాదించాడు; దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉంటే, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్లు 302, 394 మరియు 397 కింద ఎటువంటి శిక్ష విధించబడదు.

అప్పీల్ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.కేవలం దొంగిలించిన వస్తువులను స్వాధీనం చేసుకున్నంత మాత్రాన దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉన్న వ్యక్తి హత్య, మరియు దోపిడీ నేరానికి పాల్పడినట్లు నిర్ధారణకు రాలేమన్నది వాస్తవం. అయితే పైన పేర్కొన్న నేరాలకు శిక్ష అనేది కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు మరియు సమర్పించిన సాక్ష్యాల స్వభావంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. హత్య జరిగిన మరుసటి రోజే మృతుడికి చెందిన కొన్ని నగలను నిందితుడు విక్రయించాడని, 3-4 రోజుల్లో నిందితుల ప్రోద్బలంతో దొంగిలించిన వస్తువులను తన ఇంటి నుంచి రికవరీ చేసినట్లు ఇన్ స్టంట్ కేసులో రుజువైంది. ప్రస్తుత కేసు నిర్ణయించడంలో రికవరీకి ఇంత దగ్గరగా ఉండటాన్ని విస్మరించకూడదు. [31-F, 32-C-D]

2. నిందితుడు ఆ నగలను కలిగి ఉండటానికి తగినంత సంపన్నుడు కాదని, ఈ కేసులో లభించిన సాక్ష్యాల స్వభావాన్ని బట్టి, హత్య, దోపిడీ జరిగిన వెంటనే అతని వద్ద నుంచి ఆ వస్తువులను స్వాధీనం చేసుకోవడం, మృతుడి ఆభరణాలతో అతను వ్యవహరించిన తీరును బట్టి హైకోర్టు సరైనదేనని అభిప్రాయపడింది. అప్పీలుదారునిపై పేర్కొన్న నేరం యొక్క కమీషన్ యొక్క సహేతుకమైన నిర్ధారణకు రావచ్చు. ఆ ఆభరణాలు నిందితుల కుటుంబానికి చెందినవేనన్న వాదన తప్పు, హత్య జరిగిన వెంటనే ఆ నగలను చట్టబద్ధంగా స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సరైన వివరణను నిందితులు ఇవ్వలేదు. ఈ కేసులోని వాస్తవాల ప్రకారం హత్య, దోపిడీ ఒకే లావాదేవీలో అంతర్భాగాలుగా రుజువు చేయబడ్డాయి, అందువల్ల సెక్షన్ 114

ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ యొక్క ఉదాహరణ (ఎ) ప్రకారం పిటిషనర్ మృతురాలిని హత్య చేయడమే కాకుండా ఆమె ఆభరణాలను కూడా దొంగిలించాడు. అందువల్ల హైకోర్టు తీసుకున్న నిర్ణయంలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. [32-G-H, 33-A-B]

సంతానకృష్ణన్ వర్సెస్. రాజస్థాన్ రాష్ట్రం, AIR (1956) S.C. 54, వర్తించదు.

తులసీ రామ్ వర్సెస్ స్టేట్, AIR (1954) SC 1 మరియు ఎరభారప్ప వర్సెస్ కర్ణాటక రాష్ట్రం, [1983] 2 SCC దానిపై ఆధారపడింది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీలు నెం.140 & 140A/1984

మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన 29.11.83 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుంచి CRLA నెం.327 మరియు 326/1980 ఉత్పన్నమైనది.

అప్పీలుదారు తరపున అమ్తియాజ్ అహ్మద్, ఏ.సి.

ప్రతివాది తరపున ఉమానాథ్ సింగ్

కోర్టు యొక్క ఈ క్రింది ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి

క్రిమినల్ అప్పీల్స్ 326, మరియు 327, 1980లోని కేసుల్లో నవంబర్ 29, 1985 న జబల్ పూర్ లోని మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఈ అప్పీల్ దాఖలైంది. నిందితుడు గులాబ్ చంద్ తో పాటు మరో ఏడుగురు నిందితులకు వ్యతిరేకంగా క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.326/80ని మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం దాఖలు చేసింది. గులాబ్ చంద్, దుర్గలపై క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.327/80ని మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఎంచుకుంది. సెషన్స్ ట్రయల్ నెం.147/79లో జబల్పూర్ సెషన్స్ జడ్జి 1979 డిసెంబర్ 7న ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఈ రెండు అప్పీళ్లకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు. సెషన్స్ విచారణలో గులాబ్ చంద్ నిందితుడు నెం.1 కాగా, దుర్గా మూడో నిందితుడు. గులాబ్ చంద్, దుర్గా, ఇతర ఆరుగురిపై 1979 ఏప్రిల్ 23న లేదా సుమా భాకర్వారా గ్రామంలో కపురియాబాయిని హత్య చేయడానికి, ఆమె ఆభరణాలను దోచుకోవడానికి నేరపూరిత కుట్రకు పాల్పడినందుకు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద అభియోగాలు మోపారు. 1979 ఏప్రిల్ 23-24 తేదీల మధ్య అర్ధరాత్రి కపురియాబాయిని

హత్య చేసినందుకు నిందితులు గులాబ్ చంద్, దుర్గా, పర్సాలపై IPC సెక్షన్ 302, 394, 397 కింద అభియోగాలు మోపారు. IPC సెక్షన్ 120-బి కింద పైన పేర్కొన్న వారందరినీ నిర్దోషులుగా ప్రకటించిన సెషన్స్ జడ్జి, నిందితులు గులాబ్ చంద్, పర్సాలను కూడా భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302, 394, 397 కింద శిక్షార్హమైన నేరాల నుంచి నిర్దోషులుగా ప్రకటించారు. IPC సెక్షన్ 380 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరానికి గులాబ్ చంద్, దుర్గలను దోషులుగా నిర్ధారించిన ట్రయల్ కోర్టు వారికి మూడేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది.

పైన పేర్కొన్నట్లుగా, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టులో పైన పేర్కొన్న అప్పీళ్లకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది మరియు మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ద్వారా ఈ రెండు అప్పీళ్లను పాక్షికంగా అనుమతించింది మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302, 394 మరియు 397 కింద నిందితుడు గులాబ్ చంద్ ను దోషిగా నిర్ధారించింది మరియు సెక్షన్ 302 కింద జీవిత ఖైదు మరియు ఇతర నేరాలకు 7 సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. రెండు వాక్యాలు ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని ఆదేశించారు. నిందితురాలు దుర్గ విషయానికొస్తే, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 380 కింద అతనికి విధించిన శిక్షను రద్దు చేసి, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 411 కింద దోషిగా నిర్ధారించారు. అయితే మూడేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష, రూ.2 వేల జరిమానా, 9 నెలల జైలు శిక్ష విధిస్తూ తీర్పు వెలువరించింది. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120బి కింద నిర్దోషులుగా విడుదల చేయడాన్ని సవాలు చేస్తూ ఇతర నిందితులందరిపై ప్రభుత్వం దాఖలు చేసిన అప్పీలును హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్లు 302, 394 మరియు సెక్షన్ 397 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు పర్సా మరియు దుర్గాలను నిర్దోషులుగా ప్రకటించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ దాఖలైన అప్పీలును కూడా హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. హైకోర్టు విధించిన శిక్ష, శిక్ష ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా నిందితుడు నెం.1 గులాబ్ చంద్ తక్షణ అప్పీళ్ల నెం140-140ఎ/84కు ఎంచుకున్నాడు.

గులాబ్ చంద్ చేసిన హత్య, దోపిడీ నేరాన్ని నిరూపించడానికి విశ్వసనీయమైన ఆధారాలు లేవని, ఇందుకు భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302, 392, 397 కింద అతడిని దోషిగా నిర్ధారించాల్సిన అవసరం ఉందని పిటిషనర్ గులాబ్ చంద్ తరఫు న్యాయవాది అమ్తియాజ్ అహ్మద్ వాదించారు. సరైన సాక్ష్యాధారాలు లేకపోవడంతో సెషన్స్ జడ్జి IPC 302, 394, 397

సెక్షన్ల కింద అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా ప్రకటించారు. తన వద్ద లేదా దుకాణం నుంచి స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు చెబుతున్న నగలు తనకు, తన కుటుంబ సభ్యులకు చెందినవని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించారు. దురదృష్టవశాత్తూ ఇలాంటి కేసును ట్రయల్ కోర్టు గానీ, హైకోర్టు గానీ అంగీకరించలేదు. అయితే దొంగిలించినప్పటికీ అలాంటి ఆభరణాలను కలిగి ఉంటే భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 320, 394, 397 ప్రకారం ఎలాంటి శిక్ష విధించడానికి వీల్లేదు. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 380 ప్రకారం పిటిషనర్ ను దోషిగా నిర్ధారించడంలో సెషన్స్ జడ్జి పూర్తిగా సమర్థించబడ్డాడు మరియు తెలివైన సెషన్స్ జడ్జి యొక్క మంచి హేతుబద్ధమైన తీర్పులో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి సందర్భం లేదు. మృతుడిని దోచుకోవడం లేదా హత్య చేయడానికి ఎటువంటి కారణాలు రుజువు కాలేదని పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది వాదించారు. హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నిస్సందేహంగా నిరూపితమైన వాస్తవాల కంటే ఊహాగానాలపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది. సందర్భోచిత సాక్ష్యాల కారణంగా దోషిగా నిర్ధారించే కేసులో, సాక్ష్యాలు చాలా స్పష్టంగా మరియు నిర్దిష్టంగా ఉండాలని, తద్వారా నిందితుడి ప్రమేయాన్ని సమర్థించే మొత్తం సంఘటనలు స్పష్టంగా స్థాపించబడతాయని, తద్వారా నిందితుడి నేరం గురించి తప్పించుకోలేని నిర్ధారణకు రావచ్చని సమర్పించారు. ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపిస్తున్నట్లుగా దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉండటం వల్ల దొంగతనం, హత్యలు చేయడం ద్వారా మాత్రమే ఇలాంటి దొంగిలించిన వస్తువులు లభించాయనే నిర్ధారణకు రాలేమని అప్పీలుదారు పేర్కొన్నారు. అందువల్ల అప్పీలుదారు సంబంధించినంత వరకు న్యాయం పూర్తిగా విఫలమైందని, ఈ అప్పీలును అనుమతించాలని, పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా జారీ చేసిన శిక్ష ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని ఆయన కోరారు.

సెషన్స్ జడ్జి, హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకున్నామని, ఈ కేసులో లభించిన సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించామన్నారు. 1979 ఏప్రిల్ 27వ తేదీన పిటిషనర్ గులాబ్ చంద్ ను పోలీసులు అదుపులోకి తీసుకున్నారని, నిందితుడు సరఫరా చేసిన తాళం చెవితో పోలీసులు అతని ఇంటిని తనిఖీ చేయగా, అతని గదిలో బాంజో అనే సంగీత వాయిద్యం కనిపించిందని, ఆ వాయిద్యం లోపల నుంచి బంగారు తబిజ్ (ఆర్టికల్ 10) ను పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నారని తక్షణ కేసులో రుజువైంది. రెండు జతల జుమ్కాస్ (ఆర్టికల్ 11), శ్రీనగరిదాన్ (ఆర్టికల్ 9), వెండి గాజులు (ఆర్టికల్ 7), ఒక ఇత్తడి బంగారి (ఆర్టికల్ 21),

రూ.1200 విలువైన కరెన్సీ నోట్లు. ఈ కేసులో నిందితులు ఇచ్చిన సమాచారంతో పోలీసులు PW 12లో కొన్ని వెండి ఆభరణాలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. జబల్ పూర్ లోని తన దుకాణం నుంచి బలరామ్ ఆ నగలను బలరాంకు విక్రయించాడని, ఆ ఆభరణాలను విక్రయించినట్లు రుజువుగా బలరాం నిర్వహించే రిజిస్టర్ లో సంతకం చేశాడని నిర్ధారించారు. ఆ నగలు మృతుడివేనని పక్కా ఆధారాలతో నిర్ధారించారు. 1979 మే 29న టెస్ట్ గుర్తింపు పరేడ్ నిర్వహించి స్వాధీనం చేసుకున్న ఆభరణాలను దుర్గాప్రసాద్, ఇతర సాక్షులు మృతుడివిగా గుర్తించారు. దొంగిలించిన వస్తువులను స్వాధీనం చేసుకున్నంత మాత్రాన దొంగిలించిన వస్తువులను కలిగి ఉన్న వ్యక్తి హత్య, దోపిడీ నేరానికి పాల్పడినట్లు నిర్ధారణకు రాలేమన్నది వాస్తవం. అయితే పైన పేర్కొన్న నేరాలకు శిక్ష అనేది కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు మరియు సమర్పించిన సాక్ష్యాల స్వభావంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. శాంతనలోయిష్ణన్ వర్సెస్ రాజస్థాన్ రాష్ట్రం, ఆకాశవాణి కేసులో ఈ కోర్టు దీనిని సూచించింది. (1956) ఎస్.సి. 54, కొన్ని పరిస్థితుల నుండి ఏ తీర్మానాన్ని తీసుకోవాలో కఠినమైన మరియు వేగవంతమైన నియమాన్ని నిర్దేశించలేమని. దొంగిలించబడిన ఆస్తుల రికవరీ మాత్రమే నిందితుడికి వ్యతిరేకంగా ఉన్న సాక్ష్యం అయితే, దొంగతనం మరియు హత్య ఒకే సమయంలో జరిగి ఉండవచ్చని పరిస్థితులు సూచించినప్పటికీ, దొంగిలించబడిన ఆస్తిని కలిగి ఉన్న వ్యక్తి హత్యకు పాల్పడ్డాడని నిర్ధారించడం సురక్షితం కాదని కూడా సూచించబడింది. సాక్ష్యాధారాల స్థానంలో అనుమానం రాకూడదని సూచిస్తూ కోర్టు హెచ్చరికలు జారీ చేసింది. ఈ తీర్పును హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. కానీ హైకోర్టు సూచించిన విధంగా ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఆ నిర్ణయం వర్తించదు. తులసీరామ్ వర్సెస్ స్టేట్, AIR (1954) SC 1 కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన మరో తీర్పుపై హైకోర్టు ఆధారపడింది. సెక్షన్ 114, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని ఇలస్ట్రేషన్ (ఎ) ప్రకారం 'ముఖ్యమైన టైమ్ ఫ్యాక్టర్'తో పాటు ఊహాగానాలను చదవాలని ఈ తీర్పులో కోర్టు సూచించింది. హత్య జరిగిన వెంటనే మృతుడి వద్ద ఉన్న నగలు ఓ వ్యక్తి వద్ద ఉన్నట్లు తేలితే నేరం రుజువు కావొచ్చు. అయితే ఆ విరామంలో కొన్ని నెలల గడువు ముగిసిపోయినా, కేసు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని ఈ అంచనాకు రాలేము. హత్య జరిగిన మరుసటి రోజే నిందితుడు గులాబ్ చంద్ మృతుడికి చెందిన కొన్ని నగలను విక్రయించాడని, 3-4 రోజుల్లోనే నిందితుడి ప్రోద్బలంతో దొంగిలించిన వస్తువులను అతని ఇంటి నుంచి రికవరీ చేసినట్లు తక్షణ కేసులో రుజువైంది. రికవరీకి ఇంత దగ్గరగా

ఉండటం, ప్రస్తుత కేసును నిర్ణయించడంలో ఈ కోర్టు "ముఖ్యమైన సమయ కారకం"గా సూచించింది. ఈరభరప్ప వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ కర్ణాటక, [1983] 2 ఎస్ సిసి 330 కేసులో ఈ కోర్టు తరువాత ఇచ్చిన తీర్పులో, సాక్ష్య చట్టంలోని సెక్షన్ 114 కింద ఊహ మరియు వివరణ (ఎ) యొక్క స్వభావం సాక్ష్యాల స్వభావంపై ఆధారపడి ఉండాలని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. స్వాధీనం ఇటీవలిదా కాదా అని నిర్ణయించడానికి నిర్దిష్ట కాలపరిమితి విధించబడదు మరియు ప్రతి కేసు దాని స్వంత వాస్తవాల ఆధారంగా తీర్పు ఇవ్వాలి. దొంగిలించబడిన వ్యాసం చేతి నుండి చేతికి సులభంగా వెళ్తుందని లెక్కించబడనందున నేరాన్ని సమర్థించడానికి ఇటీవలి స్వాధీనం ఎంతవరకు సరిపోతుందనే ప్రశ్న మారుతుంది. దొంగిలించబడిన వస్తువులు ఒక చోట నుండి మరొక చోటికి సులభంగా వెళ్ళే అవకాశం లేకపోతే, గడిచిన ఒక సంవత్సరం కాలం చాలా ఎక్కువ అని చెప్పలేము, ముఖ్యంగా అప్పీలుదారు ఆ కాలంలో పరారీలో ఉన్నప్పుడు. మా దృష్టిలో, నిందితుడు చెప్పిన ఆభరణాలను కలిగి ఉండటానికి తగినంత ధనవంతుడు కాదని మరియు ఈ కేసులో సమర్పించిన సాక్ష్యాల స్వభావం నుండి మరియు అతని స్వాధీనం నుండి చెప్పిన వస్తువులను స్వాధీనం చేసుకోవడం నుండి మరియు హత్య మరియు దోపిడీ జరిగిన వెంటనే మరణించిన వారి ఆభరణాలతో వ్యవహరించడం నుండి అప్పీలుదారుపై పేర్కొన్న నేరానికి పాల్పడినట్లు సహేతుకమైన అనుమితిని పొందవచ్చని హైకోర్టు సరైన తీర్పు ఇచ్చింది. నగలు నిందితుని కుటుంబానికి చెందినవి అనే వాదన తప్ప, హత్య జరిగిన వెంటనే ఆ నగలను చట్టబద్ధంగా కలిగి ఉండటంపై సరైన వివరణను నిందితులు ఇవ్వలేదు. ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలలో, హత్య మరియు దోపిడీ ఒకే లావాదేవీలో అంతర్భాగాలుగా రుజువు చేయబడ్డాయి, అందువల్ల సెక్షన్ 114 ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ యొక్క ఉదాహరణ (ఎ) కింద ఉత్పన్నమైన భావన ఏమిటంటే, పిటిషనర్ మృతురాలిని హత్య చేయడమే కాకుండా ఆమె ఆభరణాలను కూడా దొంగిలించాడు. అందువల్ల హైకోర్టు తీర్పులో జోక్యం చేసుకోవడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు మరియు తదనుగుణంగా ఈ అప్పీల్ విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీలుదారు బెయిల్ పై విడుదలయ్యారు. అతడిని కస్టడీలోకి తీసుకుని శిక్ష అనుభవించాలి.

అప్పీలు కొట్టివేయబడినది.